

NOOIT VERALGEMENEN : ER IS HOOP

Dat zal het wel zijn.....in 't goede en in 't kwade. Molenbeek (Brussel) is een plaats nabij het Klein Kasteeltje waar veel mensen met vreemde roots en met weinig toekomst, vaak met een hels en triestig leven achter de rug.....voortploeteren in onze zgn. welvaartstaat. In de onmiddellijke omgeving is er een museum opgebouwd waar de bijna 200 nationaliteiten van het Brusselse aan bod komen. Er is Marokko en er zijn de zovele "nieuwe landgenoten in spe" die de huidige hoofdstad kleuren. Ook Wevelgem en zeker Menen geven soms de indruk veelkleurig te zijn. Er zijn families bij die het uitstekend doen, er zijn zonen en dochters bij die onbevangen in gelijk welke vorm van onderwijs hoge toppen scheren. Soms "Nederlandstalig"- beter dan onze autochtonen. Mensen van de derde generatie die met een volgehouden koppigheid studeren en weten dat dit de weg is die bewandeld moet worden. Er zijn natuurlijk de frustraties van een onderlaag van jongeren tegenover de politie. Sommigen - maar ook van bij ons - vinden in het internationaal gedoe (of in voetbal !) gauw de reden om de wereld op zijn kop te zetten. De toonaangevende figuren schrijven de grote verhalen met voorbeeldenniet langer. Zelfs de democratie heeft het niet gemakkelijk in de wereld van waarden en normen.....en de liefde wordt misbruikt ! En toch werken vele mensen voor het goede doel !

LAAT JE GELUK DE VRIJE LOOP..... PROFICIAT

En laat ons samen verder gaan.....**Gelukkige Verjaardag !**

In maart is er plaats voor een taart ! Trek de goede kaart !

Debonne Jacqueline, Declercq
Godelieve, Decouttere Astrid,
Depoortere Dirk, Grimonprez Cecile,
Maertens Lut, Samoy Roza,
Top Lieve, Vansteenkiste Ludwine,

Vandenbroucke Margriet,

Een boekje van VI@s Wevelgem V.U. Paul Leman Kortrijkstraat 136 8560

8

Wevelgem.

MAART 45 ste JAARGANG 2026

ONZE TAAL BOUWT BRUGGEN

Beste Leden, Beste Vrienden en Vriendinnen, trouwe, steunende leden van VI@s,

MAART is er reeds. **Donderdag 26/3/2026.**

De verteller Marcel VANDEMAELE steekt eens over van het heksendorp om ons te vergasten op een reeks verhalen : Op pensioen - Reisverhaal naar Venetië - Knotsgek Verhaal - Stamcafé - De 7 Hoofdzonden.

Hij is niet aan zijn proefstuk want Beselare en zijn sfeer aan heksenverhalen zijn hem eigen en hij won ooit eens het geprezen Landjuweel Vertelfestival Vlaanderen.

Onze vierde donderdag in jeugdhuis ten Goudberge om 14.30 u.

Leden : 4 euro (koffie en vieruurtje inbegrepen)

- niet-leden : 8

euro. Eenieder is welkom voor een spannende, gezellige namiddag !

NAAMGEVING

Wie ooit eens iets met Beselare of Mene te maken had bij de voorouders kreeg dus makkelijk zijn familienaam. En de volgorde bleef maar duren tot die echt vastgelegd werd bij Napoleon. Dit gebeurde ook bij de beroepen. Jantje van Pier Smets. De smid (in al zijn vormen) was de maker van ons IJzertijdperk. En neem aan dat er altijd de neiging was om de zaken (de namen) korter te noteren. De taveerne was er natuurlijk voor Tavernier, Detavernier. De Weert was er voor de waard van de afspanning. Zelfs de familienaam "In d' Herberge" is te vinden. Timmermans, De Bakker, De Beule, Taalman, Bouwmeester, Camerlinck, Bakker, Debrouwere, Advokaat, Hoveling, zijn in Noord en Zuid te vinden. In Nederland was er wat vroeger een nieuwe spelling, net in die jaren. Je hebt een Kuiper (denk aan de wielrenner) en bij ons De Cuypere. De tonnenmaker als beroep! In 't noorden: Bakker. Hier Debackere.....

EIGENAARDIG

De Nederlanders werden ietwat later door de Fransen bezet (1811). Bij decreet van 18 augustus 1811 moesten zij die nog geen vaste familienaam of voornaam hadden, er een aannemen en de reeds bestaande geslachtsnamen werden gefixeerd. Dit leidde in het Noorden vooral tot hilariteit, argwaan en schrik dat die vastlegging vooral de belastingen en de militaire dienst sterk zou beïnvloeden.

Allerlei eigen vondsten leidden de officiële instanties naar een dwaalspoor.

Naam? Sommigen zeiden: Zoetemelk, Kerseboom, Zoekende, 't Zelfde, Van In.....En het werd vereeuwigd!

En ene **Roosmarijn Knol** is er weervrouw....

Soms valt de wereld voor de mensen stil, wat kleurloos. Hoe koortsig die ook verder draait....omdat ze zelf wat futloos zijn geworden. Sommige mensen hebben er geen erg in dat ze soms zelf een donkere bril dragen.

LUISTEREN

- Het is het toverwoord van psychiaters en psychologen.
- Het is reuzeleuk dit te doen bij een mooi verhaal.
- Het is heerlijk, gebracht door een meester-verteller.

DE JONGEREN

Die term wordt te allen prijze gebruikt om in zijn algemeenheid de goede of minder goede eigenschappen van de jonkheid te etaleren. "DE" jeugd. Men haalt tal van voorbeelden van stal om te bewijzen dat het in de huidige tijd zus of zo is. Wij waren natuurlijk ook geen "heilige" jeugd. In de naoorlogse periode werden er zelfs straatgevechten georganiseerd met gevonden of veroverde wapens. Een buschauffeur, een treinconducteur, een verpleger of ambulancier haalden méér punten dan een Rik Coppens (voetballer) of een Marcel Kint (wielrenner) of een Dré Rosseel (wielrenner).

Ik was niet weinig verbaasd toen 'n inwoner van Molenbeek (Brussel) me erop wees dat de huidige praktijken - aanvallen op dienend personeel - erger waren in onze vlasstreek....dan in Molenbeek. Wie valt er nu een buschauffeur aan? Maar in "Meulebeek" mag Marokko in 't voetbal dan weer niet verliezen of er ontstaat herrie in het straatje.....

WENS VOLBRACHT

Jef gaat met zijn gezin naar de zoo. Zijn jongste zoon roept voortdurend: "Ik wil op een ezel zitten. Ik wil op een ezel zitten". Zijn vrouw raakt dit gezaag echt beu. "Jef," zegt ze, "neem de kleine toch eens op je schouders, zodat hij ophoudt met zagen."

HET MISVERSTAND (Djoos)

't Was lik of dat 't in 'n oude-tyd
ol vele beter goenk.
Dien tyd dat 't lyzigste lawyd
oek veele luder kloenk.

En 't koam êzoö da-ze zy zei :
De wèrld is
versleten !

't Is stille êkomm'n, 't nie-mè mei,
'k Hên 't vroeger noöis êweten.

De wind e' laat neur nie-mèr hoörn,
de veugels schufeln nie....
t Gink veele luder van-te-voörn
en de reênje'n hoört ze nie."

En 'n hoane e' kroait oek ol nie-meë
'k hên ol dikkers stoan
lustern
't Bestoa nu , 'k zeggen keë vo' keë,
lik ollemoale in flustern.

Ton zei neurn zeune up zekern dag :
(ze wilde 't nie verstoan
en Hy wiste woa' dat 't neur lag)
'No 'n dokter moe-je goan !".

Ze goenk en vertelde 'n dokter
dan-z'ol tegen neur woarn ;
En dat 't zo triestig wos vor neur,
vor zuk ê mênsche up joarn....

Dien Dokter zei : "Mens, hort êkeë
Olles is glyk êbleven,
mo, 't is simpel lik tweë en tweë,
JUN OORN ZYN AN 'T BEGEVEN !

VASTEN

In vroegere tijden was er veel minder te kiezen uit de spijzen.
Denk maar aan de oorlogsperiode. En het was ook de tijd van de pap.

De vastentijd bracht dan
toch ook weer een
merkelijke
regime-verandering
mee. De Kerk
verkondigde een hele reeks
voorschriften nopens spijs
en spijs derven. Die hele
tijd moest men zich houden
aan die regel, zich

vasthouden daaraan, kortweg, men moest vasten.
Maar dit was ook een welgekomen periode om eens te veranderen van
eetgewoonte. De zuivering van ziel en lichaam. Het is niet zo te zien als
een soort straf, eerder een welgekomen boetedoening.
Het lichaam moest eens veranderen van dezelfde eetgewoonte.
Dit zijn zaken die op de huidige dag nog van tel zijn. Dit aspect mag en
moest men niet uit het oog verliezen.

EEN DRUKKE DAG ?

Die vrijdag trok ik zoals gewoonlijk naar de oud-collega's in Menen.
Het openbaar vervoer ligt gelukkig niet zo ver van mijn thuis.
De halte herbergt hier echter geen zitplaats. Elders soms wel.
Als beperkte ouderling (= het juiste woord bij de protestantse Kerk)
gaat mijn reisje naar de Grote Markt. Openbaar vervoer in orde.
Die dag kunnen we het gesprek niet voeren tussen twee opponenten - de
ex-Latinist en diegene die de klassieke taal verwenst. En net nu halen de
Waalse pedagogen en psychologen en "kenners" het Latijn weer binnen
in het tweede middelbaar. Voor iedereen. Bij ons wordt het nu
stiefmoederlijk behandeld, ook door "kenners" van het vak. Maar
we kennen dat : wat gisteren in het verdomhoekje kwam, wordt nu weer
aanbeden en vice versa.

MENSEN MET EEN BEPERKING : geen makkie.....

We trekken onze streng. Mensen met een redelijke beperking worden niet in de watten gelegd. Ze krijgen wel eens een speciale bijeenkomst met speciale koffie en speciale koek maar.....de bushaltes met de mogelijkheid om even te zitten zijn een echte zeldzaamheid geworden.

De rustbanken ontbreken uiteraard vaak en de voetpaden ofte trottoirs zijn wellicht het werk van “de schiëven architect” uit het Marollenkwartier. Een rollatorpatiënt heeft het niet gemakkelijk op het voetpad. Gelukkig zijn er weer het openbaar vervoer, de geduldige chauffeur en

enkele scholieren die - van gelijk welke origine - meevoelend zijn in woord en daad op de bus. Ik kon gelukkig aan de halte tegen een

rugleuning hellen want ook hier ontbreekt een zitplaats. Aan de overzijde is die er blijkbaar wel. Eigenaardig. Misschien is hier een blikvanger voor het graf van Lode de Boninge. Dat mag dan wel..... Kerkhofwaarts.....

Bushalte met zitplaats

TOEKOMST

Op donderdag 26 maart krijgen we een meester-verteller over de vloer. Hij won wel eens het Vlaamse Kroonjuweel dienaangaande.

Hij zal ons knotsgekke verhalen brengen. Marcel Vandemaele is van Beselare en hij heeft de heksenverhalen onder de duim.

Op **23 april** krijgen we een voordracht over de voorbeeldige Franse president De Gaulle, die als toonbeeld toch een stuk boven Napoleon stond. Weet je dat er tal van Wevelgemse soldaten uitgeloofd werden. Weinigen kwamen terug uit Rusland. Bij Napoleons oorlogen ware er veel deserteurs, veel gewonden, velen bleven op de slagvelden. Pure miserie.

FEEST VOOR.....

Op 2 februari vierden we het feest van Lichtmis. Het was tevens het verjaardagsfeest van een belangrijke moeder uit onze afdeling. Hartelijke gelukwensen voor de bijna onmisbare dame-voor-alle-werk uit onze rangen.

Alle vreugde en elk verdriet van een kind gaan zijn moeder ter harte en het teveel aan liefde van een moeder raakt nooit opgebruikt. Dat geldt tevens voor haar kleinkinderen en achterkleinkinderen. Een moeder is als een licht voor hen. Dus is het ook een gelegenheid om alle moeders uit onze rangen in de kijker te stellen en te loven. Proficiat !

Wij weten het....de meimaand is een speciale maand voor jullie allen, lieve moeders uit onze geledingen, maar het mag nu reeds duidelijk zijn :

een moeder is als een licht voor de kinderen en kleinkinderen....

Dat vinden we echt in onze taal terug. Je kan moederziel alleen zijn.

Beter een rijke vader verliezen dan een arme moeder. Dat is dus veel gezegd ! Een moederhart, een gouden hart !

Voorzichtigheid is de moeder van de porseleinwinkel !

En op die dag worden moeder en pasgeboren kind speciaal in de watten gelegd wanneer zij samen in het kerklicht baden.

En in de kraamkliniek zegt de verpleegster tegen de jonge moeder :

Jouw baby is een echt engeltje, eens in zijn bedje beweegt die niet meer. “Helemaal zijn vader,” antwoordt de jonge moeder.